

ת"פ 41855/07/16 - מדינת ישראל נגד חמודא אבו עמאר - בעצמו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 41855-07-16 מדינת ישראל נ' אבו עמאר

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

מדינת ישראל

באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שחף קליינמן

שמעוני

המאשימה

נגד

חמודא אבו עמאר - בעצמו

וע"י עו"ד אבו-עמאר

הנאשם

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש בהליך גישור שיפוטי, והוא הורשע בעבירות של **נשיאת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], וב**נהיגה בקלות ראש** לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 [להלן: "פקודת התעבורה"].

2. ביום 16.7.16, מצא הנאשם נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" טעון במחסנית מלאה ב- 10 כדורים תואמים.

באותו מועד, זמן קצר לאחר המציאה וסמוך לשעה 20:30, נשא הנאשם את הנשק הטעון

והובילו בתא הכפפות ברכבו בעיר לוד, בעודו נוהג במהירות ובחוסר זהירות. שני שוטרים אשר נסעו אותה עת ברכב בילוש הבחינו בנהיגתו של הנאשם, כרזו לו לעצור בצד הדרך, ובנסיבות אלו נתפס הנשק הטעון בתא הכפפות.

תסקירי שירות המבחן

3. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר, כמתחייב מגילו, ומהתסקיר מיום 7.9.17 למדתי כי הנאשם רווק כבן 21, מתגורר עם משפחתו ברמלה, נעדר עבר פלילי. הנאשם יצא לשוק העבודה לאחר שסיים 10 שנות לימוד, ומאז עובד עם אחיו בעסק משפחתי בתחום עבודות העפר וכמפעיל טרקטור. הנאשם מסר כי

עמוד 1

מקיים קשר קרוב עם הוריו ואחיו, וכי גדל במשפחה הפועלת על פי הנורמות המקובלות בחברה.

במסגרת חקירת המעצר של הנאשם, התרשם שירות המבחן מגבר צעיר, בעל קווי אישיות בלתי בשלים והתנהגות מוחצנת ופורצת גבולות. הוא שולב בתהליך טיפולי קבוצתי המיועד לעצורי בית, שיתף פעולה, התמיד להגיע לפגישות והתייחס באופן ראשוני לעובדה כי טרם מעצרו נהג להתרועע עם חברה שולית.

שירות המבחן התרשם, כי התנהלותו השולית של הנאשם ובחירותיו הבעייתיות קשורות לגילו הצעיר, למאפייניו האישיותיים הלא בשלים, לחשיפתו לחברה שולית והצורך בהבלטת יכולות גבריות לסביבתו החברתית.

באשר לעבירות הודה הנאשם, כי נשא את הנשק ונהג בקלות ראש, אך ניכר כי מטשטש הנסיבות העומדות בבסיס העבירות. הנאשם תיאר כי מצא את הנשק בסמוך למקום מגוריו, לקח אותו והחביאו בתא הכפפות ושכח ממנו. בשיחה עמו שלל מעורבות שולית או עיסוק בנשק, ולדבריו מבין כי מדובר בעבירות חמורות. ניסיונות להבין את הרקע לביצוע העבירות, לרבות העובדה שהחזיק נשק ותחמושת, לא צלחו.

בבחינת גורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן כי לנאשם דפוסי התנהגות לא בשלים, והוא מתקשה בעמידה בלחצים חברתיים, כשקיים צורך להרשים גם באמצעות ביצוע מעשים שוליים ועבריינים. בנוסף, הנאשם מתקשה לבחון באופן מעמיק וביקורתי את התנהגותו,

כשעמדותיו מבוצרות ואינו מצליח, בין היתר, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה. לנוכח חשיפתו של הנאשם לסביבה בעלת מאפיינים שוליים, כשהוא אינו ער לחומרת מצבו ומצוי בתהליך הדרדרות, לא ברורה יכולתם של גורמי התמיכה בחייו להשפיע ולסייע לו בעריכת תהליך שינוי.

בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום, התחשב שירות המבחן בהיעדר עבר פלילי, ובתפקוד היציב בתחום התעסוקתי.

בסופו של תסקיר זה העריך שירות המבחן כי אין תועלת בהמשך קשר טיפולי, ועל כן אין המלצה שיקומית בעניינו כשצוין, כי יש להטיל עליו ענישה קונקרטית.

4. לבקשת ההגנה, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר משלים, אשר הוגש לתיק בית-המשפט בסוף דצמבר 2017.

מתסקיר זה עולה, כי הנאשם מסר שהוא ממשיך להתמיד בעבודה בעסק המשפחתי בתחום עבודות העפר. דיווח כי נמצא בתקופה המאופיינת בעומס רגשי ורווית לחצים, כשהוא טרוד מהעונש הצפוי לו. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה והצליח להתייחס באופן ראשוני לבעייתיות שבהתנהלותו באותה עת והעומד בבסיס ביצועה.

הנאשם מסר, כי מצא את הנשק בסמוך למקום מגוריו, לקח אותו והחביאו בתא הכפפות כאשר חש תחושות של פחד ולחץ, ולהתרשמות שירות המבחן הבחירה בביצוע העבירה קשורה להעלאת תחושות ערך ודימויו הגברי. גם בשלב זה הנאשם התקשה להתייחס לבעייתיות בהתנהגותו, אך תיאר באופן ראשוני כי מתקשה לפנות לגורמי תמיכה במצבי לחץ, כך שלעיתים פועל באופן אימפולסיבי מבלי שנותן דעתו להשלכות מעשיו.

הנאשם הביע נכונות ראשונית ורצון להשתלב בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן, והומלץ לשקול בחיוב מיצוי האפיק השיקומי ודחיית הדיון ב - 3 חודשים.

5. הדיון אכן נדחה, חרף התנגדות הפרקליטות, תוך שהובהר לנאשם כי אין במתן הדחייה כדי להביע כל עמדה של בית-המשפט.

תסקיר משלים התקבל ביום 19.3.18, ובין השאר עלה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם השתלב בקבוצה לצעירים, הגיע למפגשים הקבוצתיים בזמן ובאופן רציף, לקח חלק פעיל בקבוצה ומותאם לשלב בו נמצא, ושיתף על פי יכולתו ברקע לביצוע העבירות. להתרשמות השירות, טיפול קבוצתי עשוי לחזק אצל הנאשם התנהגות בוגרת ואחראית.

צוין, כי בעיתוי הנוכחי הנאשם עדיין מתקשה להתייחס בהרחבה לנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות, אך נראה כי מצליח באופן ראשוני להבין כי פעל באופן עברייני ושולי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם חושש מתוצאות התהליך המשפטי, ובלטה מצוקתו מהאפשרות כי יהיה עליו לרצות עונש מאסר בפועל. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומנוף לשינוי באופן ראשוני.

שירות המבחן התייחס לעובדה כי גם כיום התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירה היא ראשונית, ובתהליך טיפולי ארוך ומשמעותי קיים סיכוי שניתן יהיה לצמצם את רמת הסיכון הטמונה בו.

שירות המבחן מציין, כי ייתכן ובמקרה זה יש מקום לענישה שיקומית, במיוחד לנוכח ההערכה כי הנאשם טרם גיבש מאפיינים עבריינים מובהקים. ההמלצה היא לצו מבחן למשך שנה וחצי לצד הטלת מאסר שיוכל לרצות בעבודות שירות.

ראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש גליון רישום תעבורתי (ת/1) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות מן השנים 2016 ו - 2017 (כאשר בשנת 2016 הורשע בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות והוטל עליו קנס בסך 500 ₪).

טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה פירט באשר לערכים החברתיים שנפגעו וטען, שמדיניות הענישה בעבירות הנשק נמצאת במגמת החמרה הדרגתית במטרה להילחם בתופעה שהפכה למכת מדינה ומכת איזור.

ב"כ המאשימה הפנה להנחיית פרקליט המדינה הנוגעת למדיניות הענישה בעבירות נשק ולפסיקה, וטען כי

באירוע של נשיאת נשק מסוג רובה או תת מקלע, המתחם נע בין שנתיים וחצי ל-5 שנות מאסר, והדברים מתחדדים כאשר מדובר ברובה טעון במחסנית ובתוכה כדורים.

הדגיש, כי אין המדובר באדם שהחזיק אקדח לצרכי הגנה עצמית, אלא בנשק שמטרתו התקפית, כאשר הנשק היה טעון, והוחזק כשמחסנית בתוכו. הנזק הפוטנציאלי הוא רב, ולא נעשה שימוש בנשק בשל תפיסתו על-ידי המשטרה.

באשר לנסיבות הנאשם ציין, כי הנאשם הוא צעיר כבן 22, נעדר הרשעות קודמות בפלילים, אך לחובתו שני רישומים בתעבורה, חרף העובדה שהוא נוהג משנת 2016, כשהתנהלות זו מלמדת גם היא על מסוכנות קיימת בתחום התעבורה.

הנאשם לקח אחריות בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי, אם כי במהלך החקירה לא שיתף פעולה.

ב"כ המאשימה היפנה לכך, שחרף הקשר הממושך עם שירות המבחן, קיימת עדיין בעייתיות באשר לעמדות בהן הוא מחזיק והוא מצוי בשלב ראשוני בלבד בטיפול, כך שרמת הסיכון הטמונה בו לא פחתה.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך תקופה המצויה בתחתית המתחם לאור העדר עבר פלילי, קנס משמעותי, מאסר על תנאי ופסילה בפועל.

8. ב"כ הנאשם טען, כי המדובר בבחור צעיר, אשר הסתבך לראשונה בחייו, נורמטיבי בכל מובן, ומקפיד על תעסוקה קבועה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגיש, שאין חולק שהנאשם מצא את הנשק והוא פחד לחשוף זאת בתחילה. מי שהביא לחשיפת נסיבות החזקת הנשק הוא אביו, שמסר הודעה כנגד בנו במשטרה. לטענת הסניגור, לא ניתן להתעלם מכך שהמשטרה ביצעה חיפוש לא חוקי ברכב, אך ההגנה בחרה שלא לעמוד על טיעון זה, אם כי התעקש על כך שהנאשם הודה למרות קיומם של קשיים בתיק (טיעון אשר הוכחש נמרצות על-ידי ב"כ המאשימה).

טען שמדובר בהחזקה למשך דקות בלבד על מנת להתרברב ולהראות לחברתו את הנשק, כשהנאשם ואביו אינם מצויים בסכסוך עם איש. עוד הרחיב באשר לנסיבות מציאת הנשק, כאשר למרבה הצער קיים מנהג מגונה של ירי בחתונות במגזר הערבי, מחביאים את הנשק כשמגיעה המשטרה, וכך הנאשם מצא את הנשק.

הנאשם לא ניהל הוכחות, הודה ולקח אחריות, שהה במעצר חודש שלם, כשאותו חודש היה קשה מאוד עבורו.

הסניגור הסביר שבתחילה לא היתה המלצה טיפולית משירות המבחן, שכן הנאשם חשש לחשוף את החלק של חברתו. אלא, שהנאשם המשיך לשתף פעולה במהלך תקופה של למעלה משנה וחצי, והוא לא נעדר ולו ממפגש אחד.

במכלול הנסיבות, ההמלצה של שירות המבחן היא במקומה, ושליחתו למאסר של מספר חודשי מאסר לא תתרום לשיקומו, אלא תהיה הרסנית עבורו.

הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, שמצויה בהלימה לנסיבות, שכן לא נשקפת ממנו מסוכנות וקיים פוטנציאל לשיקום (כשלחילופין עתר לדחות את הדיון שוב על-מנת לעקוב אחר התקדמות הנאשם בהליך הטיפול).

9. בדברו לבית-המשפט מסר הנאשם כי הוא מצטער על מה שעשה ולא יחזור על כך, הפסיד הרבה בשל מעשיו, אך למד את לקחו.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. הנאשם, במעשיו, פגע באופן מוחשי בשלום הציבור ובטחונו. עבירות הנשק הפכו לתופעה עבריינית מדאגה ול"מכת אזור", ובלשון בית-המשפט העליון:

"...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועויינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..." (ראו דברי כב' השופטת ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סלימאן [19.1.14] - להלן: **"ע"פ סולימאן"**).

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי המדובר בעבירת נשק אותה ביצע הנאשם לבדו, כשאין מחלוקת שהוא מצא נשק ואף החזיק אותו זמן קצר. עם זאת, מסיבה שאינה ברורה, נשא את הנשק הטעון במחסנית מלאה ב- 10 כדורים תואמים, והובילו בתא הכפפות שברכבו, תוך שנהג במהירות ובחוסר זהירות בטבורה של עיר. אופן נהיגתו היא שעוררה את תשומת ליבם של השוטרים, ועל כן ניתן לקבוע, כי האירוע הסתיים ללא נזק בשל פעילות מוצלחת של גורמי אכיפה ולא בשל התנהלותו של הנאשם.

13. באופן כללי ניתן לקבוע, כי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, יש לדרג את סוגי הנשקים השונים על רקע מידת הסיכון הנשקף לציבור מהם, מהקל אל הכבד: תחמושת ללא נשק נלווה; בקבוק תבערה; אקדח; תת מקלע או רובה; מטען חבלה (ראו גם בהנחיית פרקליט המדינה מספר 9.16 - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, מיום 7.8.16). הנאשם החזיק ברכבו כלי נשק התקפי טעון, המצוי במעלה סולם החומרה במובן של פוטנציאל הסיכון הטמון בו.

14. לעניין מדיניות הענישה ייאמר, כי בית-המשפט העליון קורא להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעילות פלילית בנשק, אם כי בהדרגה. ראו, למשל, דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ סלימאן:

"... תחילה יש להזכיר את מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק (עבירת הסחר בפרט, אך גם ביתר עבירות הנשק), אשר באה לידי ביטוי בשורת פסקי דין של בית משפט זה מהשנים האחרונות... גם אני תומכת במגמה זו, וכפי שכתבתי זה לא כבר: 'הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה'..." (פסקה 14).

וכן ראו קביעותיו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין באותו פסק-דין:

"באשר למדיניות הענישה ומתחם העונש מצטרף אני בלב שלם לחוות דעתה של חברתי השופטת ארבל. עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן, כפי שהראתה חברתי, היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקינן בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק..." (פסקה א').

15. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות הכוללות מציאת הנשק ונשיאת תת-מקלע מאולתר טעון באירוע שכולו השתרע על פני מספר שעות בלבד, כאשר הנאשם נתפס על-ידי שוטרים שהבחינו באופן נהיגתו.

16. עינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** [22.02.07], בו נדון עניינו של מערער, בעל הרשעות קודמות, "חלקן לא פשוטות בכלל" (שם, בפסיקה לפני האחרונה), אשר נעצר על-ידי שוטרים לבדיקה ונמצא מחזיק באקדח, מחסנית ותחמושת עטופים בגרב ומוסתרם בתחתונו. בית-המשפט המחוזי גזר על המערער שנת מאסר בפועל, וערעור המדינה התקבל תוך שעונושו הועמד על שנתיים מאסר בפועל.

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** [29.9.13], עניינו במערער צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיוחס לו. בסופו של יום הורשע בכך שהגיע לידי אקדח, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדורים, מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין בחסימה משטרתית סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ורק אז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדח. יחד עם המערער היה אדם נוסף ברכב. על המערער נגזר עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגזר-הדין.

ע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** [22.2.17] - בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקה והובלת נשק שלא כדין ונהיגה בזמן פסילה בכך, שהוא קיבל לידי אקדח, שתי מחסניות ו-13 כדורים, החביא אותם בבית במשך 10 ימים והוביל אותם, ביחד עם אחר, ברכבו, עד שנעצר על ידי המשטרה, בטרם ביצע את שתכנו. בית המשפט קבע כי יש להחמיר בענישה נוכח ריבוי המקרים וחומרת המעשים וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נע בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל. נוכח גילו הצעיר של המערער, הודאתו ולקחת האחריות, והעובדה שמדובר במאסרו הראשון, הוטל עליו עונש כולל (בגין עבירות הנשק והנהיגה) של 30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בבית-המשפט העליון חזר בו המערער מהערעור על חומרת העונש.

ע"פ 4329/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** [25.10.10], בו אושר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל למערער - סטודנט נעדר עבר פלילי, אשר החזיק ברכבו באקדח טעון בתחמושת במצב נצור.

ת"פ 24364-10-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד חנינה** [5.7.17]: הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בכך שיחד עם אחר הוביל נשק מסוג "קרל גוסטב" ובו מחסנית עם כדורים, כשהנשק היה עטוף בניילון נצמד ומונח בשקית ניילון שקופה. הנאשם, כבן 23, נעדר הרשעות קודמות, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ממנו עלה כי אינו לוקח אחריות על מעשיו וקיים סיכון בינוני להישנות התנהגות עבריינית. נקבע מתחם ענישה שנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על השותף נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל בהסדר טיעון סגור על רקע קשיים ראייתיים, ובהתחשב במכלול הנסיבות לרבות עקרון אחידות הענישה, הושתו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי תל-אביב) 6904-12-14 **מדינת ישראל נגד כבהא** [30.4.15], בו הורשע הנאשם בעבירות נשיאת נשק והחזקת סם לשימוש עצמי בכך שהוביל רובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב" יחד עם מחסנית וכדורים כשהוא עטוף בבגדים. הנאשם, בגיר-צעיר, הביע חרטה על מעשיו, טען כי החזיק בנשק לצורך הגנה עצמית ונדון לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** [21.2.12]: המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת אקדח טעון במחסנית עם כדורים, וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, שאותם הסליק ברכבו, והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בגין אלה, הטיל בית משפט קמא על המערער 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע כי עונשו של המערער מאזן נכונה בין חומרת המעשים לנסיבותיו האישיות של המערער (הודאה, חרטה והעדר עבר פלילי רלוונטי).

ת"פ (מחוזי חיפה) 21163-03-11 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** [14.7.11]: הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בנשיאה והובלת נשק (תת מקלע מאולתר) ובתוכו מחסנית ותחמושת ברכב, כאשר נאשם 2 הורשע רק בסיוע לביצוע העבירות. לשני הנאשמים היה עבר פלילי, אך עברו של נאשם 2 הוא מכביד יותר. בית המשפט הטיל על נאשם 1 - 15 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 2 - 8 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור הגיש לעיוני את ת"פ (מחוזי ב"ש) 54801-06-15 **מדינת ישראל נגד אלעטאונה** [8.5.17], שעניינו נשיאת רובה מסוג רוס"ר M16 ושני אקדחים חצי אוטומטיים, כשלבסוף התביעה קיבלה את הודאת הנאשם כי רכש את כלי הנשק לאירועי חתונות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר, אך החליט לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום והשית על הנאשם, צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות על בסיס המלצות שירות המבחן.

יצוין, שעיון במאגרי הפסיקה מעלה, כי המדינה הגישה ערעור על קולת העונש, ובע"פ 5004/17 **מדינת ישראל נגד אלעטאונה** [20.11.17], נקבע כי העונש שהושת על המשיב חורג עד מאוד לקולה, בהינתן בכך שמדובר בהחזקת שלושה כלי נשק, אחד מהם רוס"ר M16. צוין, כי רק בשל הכלל לפיו אין דרכה של ערכאת ערעור למצות את העונש, הוחמר עונשו של המשיב ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

17. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 עד 48 חודשי מאסר.

18. ב"כ הנאשם עתר לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לפי סעיף 40ד' לחוק העונשין. נוכח אופי העבירות בהן הורשע הנאשם והיותן מכת מדינה ומכת איזור, עסקינן בעבירות בעלות חומרה יתרה, ולכן, על-פי האמור בסעיף 40ד'(ב) לחוק העונשין, ההתחשבות בשיקול השיקומי תיעשה רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, ולאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם. למרות שעסקינן בנאשם נעדר עבר פלילי, וחרף המלצת שירות המבחן (העומדת בסתירה מסוימת לעמדתו הממזערת של הנאשם), עיון בתכני התסקירים מעלה, כי עד היום, חרף היותו בקשר ממושך עם שירות המבחן, הנאשם מצוי בשלב ראשוני לבחינה ביקורתית של העבירות שביצע, ולא סיפק הסבר קוהרנטי לרקע לביצוע העבירות. אמנם, לזכותו של הנאשם עומדים מספר נתונים חיוביים במישור התפקודי, ואולם מקומם של אלו להישקל בתוך המתחם, כשיוזכר, כי על-פי פסיקת בית-המשפט העליון, יש להטיל עונשי מאסר בפועל בגין עבירות נשק גם על מי שזוהי הרשעתו הראשונה בפלילים (ראו, למשל: ע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל** [25.2.2014]).

19. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, אציין כי כאמור הנאשם נעדר עבר פלילי, אך לחובתו רישום תעבורתי (ת/1), אשר אמנם אינו מכביד, אך רלבנטי לאור אופן נהיגתו באירוע דנן.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו בפני בית-המשפט וחסך בזמן שיפוטי, אם כי הרקע לביצוע העבירות לוט בערפל עד היום. הנאשם הוא אדם צעיר, אשר מוכיח יציבות תעסוקתית ושיתף פעולה בהתאם ליכולותיו עם שירות המבחן, אם כי הקפיד להגיע לכל המפגשים.

הנאשם חושש משליחתו אל מאחורי סורג ובריח, כאשר ברי כי תהיה לכך השלכה על חייו כאדם צעיר ועל משפחתו.

20. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים הכרעתי היא, כי יש להעמיד את עונש המאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע, לצד מאסר על-תנאי, פסילה בפועל לתקופה ממשית וקנס.

21. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:**

20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו: 16.7.16 - 16.8.16.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מכל סוג.

פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים מיום שחרורו.

קנס בסך ₪ 5000 או 50 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.11.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 24.6.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים והתנאים המגבילים, ככל שאלה קיימים, יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לריצוי עונשו.

בנוסף מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ, כשהנאשם הצהיר שאין בידו דרכון.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.